

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 3. apríla 2014*

„Ochrana spotrebiteľa — Smernica 93/13/EHS — Zmluva o hypotekárnom úvere uzatvorená s bankou — Zmluvná podmienka priznávajúca výlučnú právomoc rozhodcovskému súdu — Informácie týkajúce sa rozhodcovského konania, ktoré poskytla banka pri uzatváraní zmluvy — Nekalé zmluvné podmienky — Kritériá posúdenia“

Vo veci C-342/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Szombathelyi Törvényszék (Maďarsko) zo 16. mája 2013 a doručený Súdnemu dvoru 24. júna 2013, ktorý súvisí s konaním:

Katalin Sebestyén

proti

Zsoltovi Csabovi Kővárimu,

OTP Bank,

OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt,

Raiffeisen Bank Zrt,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, E. Levits, S. Rodin a F. Biltgen,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že v súlade s článkom 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora rozhodne odôvodneným uznesením,

vydal toto

* Jazyk konania: maďarčina.

Uznesenie

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pani Sebestyénovou a Zsoltom Csabom Kóvárim, OTP Bank, OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt a Raiffeisen Bank Zrt vo veci jej návrhu na určenie neplatnosti rozhodcovských doložiek obsiahnutých v zmluve o poskytnutí hypotekárneho úveru uzatvorenej s Raiffeisen Bank Zrt.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Dvanásť odôvodnenie smernice 93/13 znie:

„keďže najmä zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté podliehajú tejto smernici;...“

- 4 Článok 3 tejto smernice stanovuje:

„1. Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

2. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu.

Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

3. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.“
- 5 Podľa článku 4 ods. 1 uvedenej smernice:

„Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.“

- 6 Článok 5 smernice 93/13 stanovuje:

„V prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. ...“

7 Článok 6 ods. 1 uvedenej smernice znie:

„Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“

8 Príloha tejto smernice obsahuje zoznam podmienok, o ktorých hovorí jej článok 3 ods. 3. Bod 1 písm. q) tejto prílohy znie:

„Podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je:

...

q) neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou,...

Maďarské právo

9 § 209 zákona č. IV z roku 1959, ktorým sa schvaľuje Občiansky zákonník (Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény), v znení uplatniteľnom na konanie vo veci samej, znie:

„1. Všeobecné zmluvné podmienky, ako aj podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktoré neboli individuálne dohodnuté, sú nekalé v prípade, ak v rozpore s požiadavkami dobrej viery a dobrých mravov určujú práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce zo zmluvy jednostranne a bezdôvodne v neprospech zmluvnej strany, ktorá tieto podmienky nestanovila.

2. Na určenie nekalosti podmienky je potrebné preskúmať všetky okolnosti existujúce v čase uzavretia zmluvy, ktoré viedli k jej uzavretiu, ako aj povahu dohodnutej služby a vzťah spornej podmienky k ostatným zmluvným podmienkam alebo iným zmluvám.

3. Osobitným predpisom sa môžu určiť podmienky spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú nekalé alebo ktoré sa majú považovať za nekalé, pokiaľ sa nepreukáže opak.

4. Ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach nemožno uplatniť na zmluvné ustanovenia, ktoré vymedzujú hlavné plnenie, ani na zmluvné ustanovenia, ktoré určujú primeranosť medzi plnením a protiplnením.

5. Za nekalú nemožno považovať zmluvnú podmienku, ktorú stanovuje právny predpis alebo ktorá je stanovená v súlade s ustanoveniami právneho predpisu.“

10 Podľa § 3 ods. 1 zákona č. LXXI z roku 1994 o rozhodcovskom konaní spor možno rozhodnúť v rozhodcovskom konaní namiesto súdneho konania, ak:

„a) aspoň jeden z účastníkov konania vykonáva zárobkovú podnikateľskú činnosť a spor súvisí s touto činnosťou;

b) účastníci konania môžu s predmetom sporu voľne nakladať a

c) rozhodcovské konanie bolo dohodnuté v rozhodcovskej zmluve.“

- 11 Podľa § 5 ods. 1 uvedeného zákona rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že spory, ktoré vznikli alebo môžu vzniknúť v súvislosti s určeným zmluvným alebo iným právnym vzťahom, rozhodne rozhodcovský súd.
- 12 Podľa § 8 ods. 1 zákona č. LXXI z roku 1994 súd, na ktorý bola podaná žaloba týkajúca sa veci, ktorá je predmetom rozhodcovskej zmluvy – okrem žaloby uvedenej v § 54 tohto zákona – rozhodne o neprípustnosti žaloby bez predvolania účastníkov konania alebo na návrh jedného z účastníkov konania zastaví konanie, ibaže by dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva neexistuje, je neplatná alebo neúčinná alebo jej splnenie je nemožné.
- 13 Podľa § 54 zákona č. LXXI z roku 1994 proti rozhodcovskému rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok. V prípadoch vymenovaných v § 55 tohto zákona sa však možno domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku na súde.
- 14 § 1 ods. 1 nariadenia č. 18/1999 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách [A fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről (szóló) 18/1999. (II. 5.) Kormányrendelet] stanovuje, že v spotrebiteľských zmluvách o úvere sú nekalé zmluvné podmienky, ktoré:

„...“

- i) vylučujú alebo obmedzujú možnosti, ktoré má spotrebiteľ k dispozícii na uplatnenie svojich práv na základe zákona alebo dohody zmluvných strán, ibaže by uvedené možnosti boli nahradené konaním na riešenie sporov stanoveným právnym predpisom;

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 15 Dňa 15. októbra 2008 pani Sebestyénová uzavrela s Raiffeisen Bank Zrt zmluvu o hypotekárnom úvere, ako aj zmluvu o zriadení záložného práva. V týchto dokumentoch zmluvné strany stanovili, že výlučnú právomoc na rozhodovanie sporov, ktoré prípadne medzi nimi môžu vzniknúť v súvislosti s uvedenou zmluvou o úvere alebo zmluvou o zriadení záložného práva, bude mať s osobitne stanovenými výnimkami senát zložený z troch rozhodcov Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbírószág (stály rozhodcovský súd pre finančný a kapitálový trh).
- 16 V uvedených dokumentoch sa zmluvné strany rovnako dohodli na tom, že výlučnú právomoc na konanie o návrhu na vydanie platobného rozkazu a prípadné riadne konanie, ak dlžník podá odpor, bude mať v závislosti od hodnoty sporu Pesti Központi kerületi bíróság (ústredný súd okresu Pešť) alebo Fővárosi Bíróság (súd v Budapešti).
- 17 Ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, banka pred podpisom zmluvy o hypotekárnom úvere a zmluvy o zriadení záložného práva poskytla pani Sebestyénovej informácie o rozdieloch, ktoré existujú medzi procesnými predpismi rozhodcovského súdu a procesnými predpismi riadnych súdov. Pri podpisovaní zmluvy o hypotekárnom úvere a zmluvy o zriadení záložného práva banka tiež osobitne zdôraznila pani Sebestyénovej, že rozhodcovské konanie je jednoinštančným konaním, a teda nemožno podať opravné prostriedky, a informovala ju, že trovy spojené so začatím a priebehom rozhodcovského konania sú zvyčajne vyššie ako trovy konania pred riadnym súdom.
- 18 Keďže pani Sebestyénová sa domnievala, že rozhodcovské doložky dohodnuté v uvedenej zmluve o hypotekárnom úvere a zmluve o zriadení záložného práva jednak zvýhodňujú Raiffeisen Bank Zrt a jednak neodôvodnene obmedzujú jej ústavné právo obrátiť sa na súd, navrhla, aby Szombathelyi Törvényszék určil, že uvedené rozhodcovské doložky sú neplatné.

19 Za týchto podmienok Szombathelyi Törvényszék rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

- „1. Má sa zmluvná podmienka, podľa ktorej má výlučnú právomoc na rozhodovanie sporov týkajúcich sa zmluvy o úvere uzavretej medzi spotrebiteľom a bankou senát zložený z troch rozhodcov Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság, považovať na základe článku 3 ods. 1 [smernice 93/13] za nekalú?
2. Má sa na základe článku 3 ods. 1 smernice 93/13 vychádzať z toho, že zmluvná podmienka, podľa ktorej má – s výnimkami stanovenými v zmluve – výlučnú právomoc na rozhodovanie sporov týkajúcich sa zmluvy o úvere uzavretej medzi spotrebiteľom a bankou senát zložený z troch rozhodcov Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság, je nekalá bez ohľadu na to, že v zmluve o úvere je uvedená všeobecná informácia o rozdieloch medzi konaním upraveným v zákone č. LXXI z roku 1994... a riadnym súdnym konaním?“

O prejudiciálnych otázkach

- 20 Podľa článku 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je možné odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku jednoznačne vyvodiť z judikatúry alebo ak odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku nevyvoláva žiadne dôvodné pochybnosti, môže Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia.
- 21 V tejto veci je potrebné použiť uvedené ustanovenie.
- 22 Vnútroštátny súd sa svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve o hypotekárnom úvere uzavretej medzi bankou a spotrebiteľom, ktorá priznáva výlučnú právomoc na rozhodovanie všetkých sporov týkajúcich sa tejto zmluvy stálemu rozhodcovskému súdu, ktorého rozhodnutia nemožno napadnúť opravnými prostriedkami podľa vnútroštátneho práva, sa v zmysle tohto ustanovenia považuje za nekalú zmluvnú podmienku, a to aj v prípade, že pred podpisom uvedenej zmluvy spotrebiteľ dostal všeobecnú informáciu o rozdieloch medzi rozhodcovským konaním a riadnym súdnym konaním.
- 23 Najskôr treba uviesť, že ako vyplýva z článku 3 ods. 1 smernice 93/13, do jej pôsobnosti patria podmienky nachádzajúce sa v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, ktoré neboli individuálne dohodnuté (rozsudok Constructora Principado, C-226/12, EU:C:2014:10, bod 18).
- 24 V tejto súvislosti článok 3 ods. 2 uvedenej smernice stanovuje, že podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred, a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (uznesenie Pohotovosť, C-76/10, EU:C:2010:685, bod 57).
- 25 Treba tiež spresniť, že podľa ustálenej judikatúry právomoc Súdneho dvora v danej oblasti zahŕňa výklad pojmu „nekalá podmienka“ uvedeného v článku 3 ods. 1 smernice 93/13 a v prílohe tejto smernice, ako aj stanovenie kritérií, ktoré vnútroštátny súd môže alebo musí uplatniť pri preskúvaní zmluvnej podmienky z hľadiska ustanovení smernice, pričom uvedenému súdu vzhľadom na uvedené kritériá prináleží vyjadriť sa ku konkrétnej kvalifikácii príslušnej zmluvnej podmienky podľa osobitných okolností daného prípadu. Z uvedeného vyplýva, že Súdny dvor sa musí obmedziť na to, aby vnútroštátnemu súdu poskytol údaje, ktoré musí tento súd zohľadniť na účely posúdenia nekalej povahy dotknutej podmienky (rozsudok Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, bod 66 a citovaná judikatúra).

- 26 Zároveň je potrebné uviesť, že tým, že článok 3 ods. 1 smernice 93/13 odkazuje na pojmy dobrej viery a značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy k škode spotrebiteľa, len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalú povahu (pozri rozsudky *Freiburger Kommunalbauten*, C-237/02, EU:C:2004:209, bod 19, a *Pannon GSM*, C-243/08, EU:C:2009:350, bod 37).
- 27 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že pri otázke, či podmienka spôsobuje „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa, treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Okrem toho sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok (pozri rozsudok *Aziz*, EU:C:2013:164, bod 68).
- 28 Pokiaľ ide o otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery“, treba konštatovať vzhľadom na šesťnásť odôvodnenie smernice 93/13, že vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní (pozri rozsudok *Aziz*, EU:C:2013:164, bod 69).
- 29 Okrem toho podľa článku 4 ods. 1 uvedenej smernice nekalá povaha zmluvnej podmienky sa má posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy (rozsudky *Pannon GSM*, EU:C:2009:350, bod 39, a *VB Pénzügyi Lízing*, C-137/08, EU:C:2010:659, bod 42). Z toho vyplýva, že z tohto hľadiska treba tiež posúdiť dôsledky, ktoré uvedená podmienka môže mať v rámci práva uplatniteľného na zmluvu, čo v sebe zahŕňa preskúmanie vnútroštátneho právneho systému (pozri rozsudok *Freiburger Kommunalbauten*, EU:C:2004:209, bod 21, a uznesenie *Pohotovosť*, EU:C:2010:685, bod 59).
- 30 Z hľadiska týchto kritérií prináleží Szombathelyi Törvényszék, aby posúdil nekalú povahu rozhodcovskej doložky, o ktorú ide v konaní vo veci samej.
- 31 V tejto súvislosti treba poznamenať, že príloha smernice 93/13, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 uvedenej smernice, obsahuje orientačný a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé (pozri rozsudok *Invitel*, C-472/10, EU:C:2012:242, bod 25 a citovanú judikatúru), medzi ktorými sú uvedené konkrétne v bode 1 písm. q) tejto prílohy podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory výhradne arbitrážou neupravenou právnymi ustanoveniami.
- 32 Hoci na základe obsahu prílohy smernice 93/13 automaticky a bez ďalšieho nemožno určiť, že sporná zmluvná podmienka má nekalú povahu, predstavuje, ako už Súdny dvor rozhodol, podstatný prvok, na ktorom zodpovedný súd môže založiť svoje posúdenie nekalej povahy takejto zmluvnej podmienky (rozsudok *Invitel*, EU:C:2012:242, bod 26).
- 33 Ďalej, pokiaľ ide o otázku, či sa podmienka, o akú ide v konaní vo veci samej, považuje za nekalú, a to napriek tomu, že spotrebiteľ pred podpisom zmluvy dostal všeobecné informácie o rozdieloch medzi rozhodcovským konaním a riadnym súdnym konaním, treba zdôrazniť, ako už Súdny dvor v kontexte článku 5 smernice 93/13 rozhodol, že pred uzatvorením zmluvy majú informácie o zmluvných podmienkach a dôsledkoch tohto uzatvorenia zásadný význam pre spotrebiteľa. Najmä na základe týchto informácií sa tento spotrebiteľ rozhoduje, či chce byť viazaný podmienkami, ktoré vopred pripravil podnikateľ (rozsudok *Constructora Principado*, EU:C:2014:10, bod 25 a citovaná judikatúra).

- 34 Aj keby sa však pripustilo, že všeobecné informácie, ktoré spotrebiteľ dostal pred podpisom zmluvy, spĺňajú požiadavky jasnosti a transparentnosti podľa článku 5 uvedenej smernice, táto okolnosť sama osebe nemôže vylúčiť nekalý charakter podmienky, o akú ide v konaní vo veci samej.
- 35 Ak dotknutý vnútroštátny súd dospeje k názoru, že predmetná podmienka, o akú ide v konaní vo veci samej, sa má považovať za nekalú v zmysle smernice 93/13, je potrebné pripomenúť, že podľa článku 6 ods. 1 tejto smernice prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný (pozri v tomto zmysle rozsudok *Asturcom Telecomunicaciones*, C-40/08, EU:C:2009:615, bod 59).
- 36 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 a 3 smernice 93/13, ako aj bod 1 písm. q) prílohy tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že príslušnému vnútroštátnemu súdu prináleží určiť, či zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve o hypotekárnom úvere uzavretej medzi bankou a spotrebiteľom, ktorá priznáva výlučnú právomoc na rozhodovanie všetkých sporov týkajúcich sa tejto zmluvy stálemu rozhodcovskému súdu, ktorého rozhodnutia nemožno napadnúť opravnými prostriedkami podľa vnútroštátneho práva, má byť s ohľadom na okolnosti uzatvorenia uvedenej zmluvy považovaná za nekalú v zmysle týchto ustanovení. V rámci tohto posúdenia musí príslušný vnútroštátny súd najmä:
- overiť, či cieľom alebo následkom predmetnej zmluvnej podmienky je zbavenie spotrebiteľa práva podať žalobu alebo iný opravný prostriedok alebo bránenie v uplatnení tohto práva, a
  - zohľadniť skutočnosť, že oznámenie všeobecných informácií o rozdieloch medzi rozhodcovským konaním a bežným súdnym konaním spotrebiteľovi pred uzatvorením dotknutej zmluvy nemôže samo osebe vylúčiť nekalý charakter tejto zmluvnej podmienky.

V prípade kladnej odpovede musí uvedený súd vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho plynú podľa vnútroštátneho práva, aby zabezpečil, že pre tohto spotrebiteľa nebude uvedená zmluvná podmienka záväzná.

O trovách

- 37 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 3 ods. 1 a 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ako aj bod 1 písm. q) prílohy tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že príslušnému vnútroštátnemu súdu prináleží určiť, či zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve o hypotekárnom úvere uzavretej medzi spotrebiteľom a bankou, ktorá priznáva výlučnú právomoc na rozhodovanie všetkých sporov týkajúcich sa tejto zmluvy stálemu rozhodcovskému súdu, ktorého rozhodnutia nemožno napadnúť opravnými prostriedkami podľa vnútroštátneho práva, má byť s ohľadom na okolnosti uzatvorenia uvedenej zmluvy považovaná za nekalú v zmysle týchto ustanovení. V rámci tohto posúdenia musí príslušný vnútroštátny súd najmä:

- **overiť, či cieľom alebo následkom predmetnej zmluvnej podmienky je zbavenie spotrebiteľa práva podať žalobu alebo iný opravný prostriedok alebo bránenie v uplatnení tohto práva, a**

— zohľadniť skutočnosť, že oznámenie všeobecných informácií o rozdieloch medzi rozhodcovským konaním a bežným súdnym konaním spotrebiteľovi pred uzatvorením dotknutej zmluvy nemôže samo osebe vylúčiť nekalý charakter tejto zmluvnej podmienky.

V prípade kladnej odpovede musí uvedený súd vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho plynú podľa vnútroštátneho práva, aby zabezpečil, že pre tohto spotrebiteľa nebude uvedená zmluvná podmienka záväzná.

Podpisy